

GEVARENDRIEHOEK

(Third Party Risk)

Eenakter

door

Derek Benfield

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEVARENDRIEHOEK – THIRD PARTY RISK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK BENFIELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henry Crabthorne.

Hilda Crabthorne zijn vrouw.

Charlie Fisher een kennis van Henry.

Mevr. Loudwater een kennis van Charlie.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de zitkamer van de half vrijstaande woning van de Crabthornes in een niet zeer chique wijk van Londen. Een avond in de herfst. De kamer is netjes maar goedkoop gemeubileerd. Er is het beste van gemaakt met weinig geld. Tussen de familiefoto's op de schoorsteenmantel staat er een van Henry in militair uniform met één streep op zijn mouw. Op een klein tafeltje in de hoek staat een model zeilschip.

Als het doek opengaat is Henry een brief aan het schrijven. Hij is een aardige, een beetje aandoenlijke man in zijn middelbare jaren. Hij aarzelt even, en beëindigt dan zijn brief met zwier. Hij leest hem mompelend over. Hij glimlacht blijkbaar tevreden over het resultaat, maar twijfelt meteen weer. Hij haalt zijn schouders op, plakt de envelop dicht en schrijft er een naam op, staat op en kijkt rond naar een geschikte plek om hem neer te zetten, kiest de schoorsteenmantel en zet de brief boven op de klok. Hij schuift hem wat heen en weer en doet dan een stap achteruit om het effect te bekijken. Tevreden gesteld loopt hij naar de deur, herinnert zich dan iets en komt terug. Met tedere zorg neemt hij het model zeilschip op en houdt het in zijn armen als we de voordeur open en dicht horen gaan. Henry staat doodstil met de het schip in zijn armen en Hilda Crabthorne komt binnen met jas aan en hoed op. Henry beweegt zich niet. Hilda is een hartelijke vrouw van Henry's leeftijd.

Hilda: Waar ben jij in hemelsnaam mee bezig. Henry?

Henry: Bezig?

Hilda: Met die boot in je armen?

Henry: Ik was.. was ernaar aan het kijken.

Hilda: Waarom? Anders sta je daar nooit naar een boot te kijken.

Henry: Jawel. Dat heb ik wel vaker gedaan.

Hilda: Ja, je kijkt er wel eens naar, zomaar, van de andere kant van de kamer. Maar je hebt hem nog nooit vastgehouden om hem te bekijken. Tenminste niet als ik in huis was.

Henry: Maar jij was niet in huis.

Hilda: Nee. Dat is waar. Ik weet nooit wat jij uithaalt als ik niet in huis ben. *(legt haar jas neer)* Nou, zou je hem niet neerzetten?

Henry: Oh. Oh ja. Ja natuurlijk. Zal ik hem daar maar neerzetten?

Hilda: Ja, waarom niet? Daar heeft hij al vijftien jaar gestaan.

Henry: Zo lang al?

Hilda: Wat?

Henry: Vijftien jaar.

Hilda: Onderhand wel, ja. *(hij zet het schip neer. Zij legt haar hoed op tafel en ziet het postpapier)* Was je brieven aan het schrijven?

Henry *(kijkt in paniek naar de brief bovenop de klok en schuifelt ernaar toe)*: Eh.. ja.. ja. Ik heb een brief geschreven, inderdaad ja.

Hilda: Aan wie? *(als zij even niet kijkt pakt Henry vlug de brief en stopt die in zijn zak)*

Henry: Eh?

Hilda: Ik zei: aan wie?

Henry: Oh. Percy Graham.

Hilda: Percy Graham? Ik vraag me af wat je hem te vertellen had.

Henry: Hoezo?

Hilda: Die is al drie jaar dood.

Henry (*boos*): Percy? Dat wist ik niet. Waarom heb je me dat niet verteld? Niemand vertelt mij ooit iets.

Hilda: Ik dacht dat je het al wist.

Henry: Ik zou hem toch niet geschreven hebben als ik het wist, wel? Nou?

Hilda: Voel je je wel goed, Henry?

Henry: Jawel. Hoezo?

Hilda: Je doet zo raar?

Henry: Echt?

Hilda: Ik kom binnen en tref je midden in de kamer aan, onbeweeglijk als een standbeeld, met een schip in je handen. En dan ineens, Zaterdagavond, begin je brieven te schrijven. Je hebt nooit aan Percy Graham geschreven toen die nog leefde. Ik snap niet waarom je daarmee moest beginnen nadat hij overleden is.

Henry: Ik had gewoon zin om brieven te schrijven, dat is alles. Op sommige dagen heb je zin om brieven te schrijven, op andere weer niet. Vandaag was zo'n brievenschrijf soort dag. En jij was niet thuis en zo.

Hilda: Ik moet maar wat vaker wegblijven. Misschien begin je dan wel een briljante correspondentie.

Henry: Waarom ben je teruggekomen?

Hilda: Hè?

Henry: Zo vroeg?

Hilda: Van Marjorie krijg je gauw genoeg. Ik werd me bewust dat ik naar drie haartjes op haar kin zat te kijken die op en neer wipten terwijl ze zat te praten. Dat kan geen goed gesprek zijn als je de haartjes op iemands kin begint te bekijken. Toen heb ik maar besloten naar huis te gaan.

Henry: Dat had wel eens slecht uit kunnen komen.

Hilda: Oh, ik snap het al. Als ik nu niet thuis gekomen was was je daar de hele avond blijven staan met dat schip in je handen zeker?

Henry: Dat bedoelde ik niet.

Hilda: Wat bedoelde je dan?

Henry (*gewichtig*): Ik had wel bezoek kunnen hebben.

Hilda: Oh hemel. En ik kwam het verknoeien. Ik kwam hier binnenstormen om alles te verknoeien. Zit ze ergens verstopt? Achter de bank? Nee, hier is ze niet! Ik weet het al! Ze is uit het raam geklommen en dwars door het koolveldje gerend toen je me aan hoorde komen. En jij pakte gauw dat schip om er natuurlijk uit te zien!

Henry: Steek nou niet de draak met mij. Ik zei alleen dat ik wel bezoek had kunnen hebben. Ik zei niet dat ik bezoek had.

Hilda: Waarom niet, Henry? Je had bezoek moeten hebben. Dat zou goed voor je geweest zijn.

Henry: Wat zou jij gedaan hebben als ik bezoek had gehad?

Hilda: Wat had ik kunnen doen? Niks. Ik bedoel: ik had nooit iets kunnen doen.

Henry: Nee, nee. Dat is waar.

Hilda (*na een korte pauze terwijl zij naar hem toeloopt*): Ik ben erg blij, Henry. Ik ben erg blij voor jou. Dus daar ging die hele drukte om? Je bent weer verliefd?

Henry: Dat heb ik niet gezegd, Hilda. Heb ik dat gezegd?

Hilda: Dat hoefde je niet te zeggen. Ik zag het meteen aan je gezicht. Het ogenblik dat ik door die deur kwam en jou daar zag staan met die boot in je armen, zei ik tegen mezelf: "Henry Crabthorne is weer verliefd"

Henry: Ik kan het ook niet helpen. Ik denk dat ik emotioneel gewoon erg vatbaar ben.

Hilda (*alsof het over een lichte verkoudheid gaat*): Het geeft niet, schat. Maak je geen zorgen. We komen het wel te boven.

Henry: Werkelijk?

Hilda: Dat is altijd nog gelukt.

Henry: Toch wordt het moeilijker, Hilda. Kijk, als ik ouder was zou ik het met je eens zijn. Dan zou ik ook zeggen: het kan geen kwaad, niet voor een oudere man. Maar op mijn leeftijd, Hilda, op mijn leeftijd is het, nou.. gevaarlijker. Laatst op een avond had een dokter op de Teevee het over iemand zoals ik. Hij zei dat het de gevaarlijke leeftijd was.

Hilda: Jij zei dat we het barmeisje in Westonsupermare nooit te boven zouden komen, weet je nog? Maar dat ging uit als een nachtkaaarsje, niet? Hoe heette die ook al weer?

Henry (*dromerig*): Clara ja, dat loeide een poosje als een bosbrand en ging toen vanzelf uit.

Hilda: Raar eigenlijk. Ik heb Clara nooit het vurige type gevonden.

Henry: Je kunt niet altijd afgaan op de uiterlijke verschijning, dat weet je toch, Hilda.

Hilda: Oh dat weet ik wel, Henry, dat weet ik wel.

Henry: Onder dat koele uiterlijk ging een hartstochtelijke vrouw schuil.

Hilda: Ik kan het echt niet zeggen. Het enige dat ik haar ooit heb horen zeggen was: "Dat is dan vier vijfenzeventig, meneer." en daar raakte ze niet erg opgewonden bij. (*Henry kijkt haar kort even aan, niet zeker of zij hem voor de gek houdt*) Hoe lang denk je dat het deze keer zal

duren?

Henry: Moeilijk te zeggen, Hilda, moeilijk te zeggen.

Hilda: Vergeleken met Clara?

Henry: Oh, langer dan Clara. Clara was niet het type dat blijft hangen. Die hield van verandering, die Clara. Dit gaat langer duren, vrees ik.

Hilda: Een maand?

Henry (*twijfelend*): Hmm..

Hilda: Drie weken?

Henry: Zou kunnen.

Hilda: Maar het zou ook minder kunnen zijn?

Henry: Echt Hilda, je kunt niet verwachten dat ik dat op een week of twee na zal kunnen voorspellen. Het hangt er vanaf.

Hilda: Je moet ook rekening houden met mij, Henry. Ik moet enig idee hebben hoe lang je weg denkt te blijven. Ik bedoel, als het minder dan twee weken is heeft het niet veel zin de kamer te verhuren.

Henry: De kamer verhuren? Welke kamer?

Hilda: Onze kamer.

Henry: Verhuren?

Hilda: Ja. Dan maak ik voor mezelf wel een bed hier beneden.

Henry: Onze kamer verhuren?

Hilda: Ja, als jij er niet bent moet ik wel, niet?

Henry: Werkelijk Hilda, je verbaast me. Ik stuur je wel geld. Dat heb ik toch altijd gedaan?

Hilda: Dat zei je altijd, Henry, en dat heb je altijd vergeten.

Henry: Dat heb ik nooit vergeten.

Hilda: Vorige keer heb ik geld van het postkantoor moeten halen.

Henry: Echt? Nou, ik wou het je sturen. Ik weet zeker dat ik girokaarten gehaald heb.

Hilda: Ik heb ze nooit ontvangen.

Henry: Dan moet ik ze kwijtgeraakt zijn.

Hilda: Of ingewisseld. Een avondje wat te weinig kleingeld bij je gehad. Niet genoeg voor je biertje? Is al eens eerder gebeurd.

Henry: Hmm. Ja. Moet haast wel. Het spijt me, Hilda.

Hilda: Dat hoeft je niet te spijten. Maar je moet niet zo verbaasd en geschokt zijn als ik praat over de kamer verhuren.

Henry: Onze kamer?

Hilda: Ja, dat zeg ik. Ik zal hem moeten verhuren.

Henry: Het is jammer. Onze kamer!

Hilda: Daar moet je niet sentimenteel over doen.

Henry (*plotseling gedecideerd*): Er zit niks anders op, Hilda. Ik ga niet.

Hilda: Toe nou, Henry. Doe niet zo gek. Als je gaan wilt, moet je gaan. Je moet niet van gedachten veranderen om iets wat ik gezegd heb.

En dan: ik wil dat je gaat.

Henry: Wil je dat echt?

Hilda: Ik wil dat je gaat omdat ik wil dat je gaat. Ik vind het echt niet erg.

Ik weet wat het voor jou betekent. Ik begrijp het heel goed.

Henry (*zucht*): Je bent een goede vrouw, Hilda. Een goede vrouw. (*uit zijn zak haalt hij de brief die hij van de klok heeft teruggepakt*) Nou, dan kan ik je deze net zo goed geven, niet?

Hilda (*verheugd*): Een brief! Henry, je hebt me een brief geschreven!

Henry (*wat verlegen*): Ja, ja, daar was ik mee bezig toen jij terugkwam.

Hilda: Niet aan Percy Graham?

Henry: Nee, niet aan Percy Graham.

Hilda: Ik had het kunnen raden.

Henry: Wij waren er zelf bij, niet?

Hilda: Hmm?

Henry: Bij de uitvaart.

Hilda: Oh ja.

Henry: Ik verwachtte je niet zo vroeg terug daarom had ik hem voor je achtergelaten.

Hilda: Bovenop de klok?

Henry: Ja.

Hilda: Daar zou ik hem wel gevonden hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto